

Fővárosi Ítéltábla
12.Bf.333/2016/13.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2017. január 31. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **I.rendű vádlott neve és társai** ellen indított büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2016. június 13. napján kihirdetett **15.B.1144/2015/45.** számú ítéletének **I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra** vonatkozó részét **megváltoztatja** a következők szerint:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott cselekményének megnevezése helyesen: kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat és (3) bekezdés].

A szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát egyezően **8 (nyolc) évre enyhíti.**

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben **35.000.- (harmincötezer) forintra vagyonelkobzást rendel el.**

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottól lefoglalt, és neki kiadni rendelt pénzüsszezből a vagyonelkobzás biztosítására 35.000.- (harmincötezer) forintnak, a bűnügyi költség biztosítására 816.708.- (nyolcszáztizenhatezer-hétszáznyolc) forintnak megfelelő értékű devizát **visszatartja.**

A nyomozati anyag 1253/3-4-5. tételszám alatt nyilvántartott bűnjelek lefoglalását megszünteti, és azokat I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak kiadni rendeli.

Megállapítja, hogy a 2016. január 29. napján megtartottnak írt tárgyalás helyes dátuma: 2016. január 27.

Egyebekben az első fokú ítéletnek I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó részét **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A törvényszék I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott bűnösségét jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettében [Btk. 176. § (1) bekezdés és (3) bekezdés] mondta ki.

Ezért az I. rendű vádlottat 10 év, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év

közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, a szabadságvesztésbe beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről, ide értve a lefoglalt devizát is, és az I. rendű vádlottat kötelezte a személyét terhelő bűnügyi költség megfizetésére.

A törvényszék ítélete ellen I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vezető védője jelentett be fellebbezést, téves minősítés miatt, a perbeszédében foglaltak alapján nyilvánvalóan átadás vagy legfeljebb forgalomba hozatal elkövetési magatartás megállapítása érdekében, másodlagosan pedig a büntetés súlyossága miatt, annak enyhítése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az első fokú ítélet tényállásának az I. rendű vádlott személyi körülményeivel történő kiegészítésére, a kábítószer vonatkozásában a kokainbázisra átszámított hatóanyag-tartalomnak az indokolásból a történeti tényállásba való átemelésére tett indítványt, továbbá, a törvény kötelező rendelkezésére figyelemmel a [tanú 1] lefolytatott adásvételből származó, és a vádlott bűnös jövedelmét képező 35.000.- forintba vagyoneklobzás elrendelését is indítványozta. Észrevételezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a január 29-i dátummal megjelölt tárgyalást valójában január 27-én tartotta. Ezeket meghaladóan az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott vezető védője a másodfokú iratok 12-es sorszám alá érkezett beadványában fellebbezését részletesen indokolta. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatott le kimerítő bizonyítást a védeence által hivatkozott [tanú 2] nevű, [nemzet] állampolgárságú személy kilétére vonatkozóan. A védelmi álláspont szerint meg kellett volna keresnie a határrendészeti szerveket annak megállapítása végett, hogy [tanú 2] mikor és hol lépte át a [ország neve] Köztársaság és [ország neve] határát. Álláspontja szerint azt is fel kellett volna deríteni, hogy e személlyel szemben történt-e [ország neve]-on rendőri intézkedés.

Sérelmezte, hogy a [utca neve] utcai rendőri megfigyelés nem volt törvényes, az arról felvett rendőri jelentés valójában nem a valódi tényeket rögzítette. Sérelmezte annak megállapítását is, hogy valójában a [utca neve] utca és a [tér neve] tér kereszteződésében történt megfigyelés és annak eredményeképpen a [utca neve] utcai ház kutatás halaszthatatlan cselekmény lett volna, mert álláspontja szerint nem arról volt szó, hiszen az akciócsoport előre tudta, hogy kit és mit kell megfigyelnie, felderítenie.

Nehezmenyezte, hogy DNS lenyomatot nem találtak a lefoglalt és kábítószer korábban tartalmazott zacskókon, továbbá a [családnév 1] és [családnév 2] nevű személyek esetében a lefoglalt mennyiségek és kábítószer minőségek nem egyeznek, tehát vélhetően nem azonos helyről származnak. Sérelmezte, hogy az I. rendű vádlott védekezése elvetésének nem szentelt komoly indokolást az elsőfokú bíróság.

A védelmi álláspont szerint - továbbá - a kereskedés csupán feltételezésen alapult, ebben a körben az 1/2007. BJE határozatban írtakra utal. Álláspontja szerint ugyanis nincs bizonyítva, és bizonyítására nem is törekedett sem a nyomozó hatóság, sem pedig az ügyész, illetve hivatalból az elsőfokú bíróság, hogy kik voltak az egyes vásárlók, márpedig a védelmi álláspont szerint ezek megállapítása elengedhetetlen lett volna. Sérelmezte a digitális mérleg „eltűnését” is, és álláspontja szerint a kihallgatott rendőrök tanúvallomása nem volt megnyugtató erre az igen fontos részletre.

Az [gépkocsi típusa] személygépkocsiból lefoglalt [szám] tabletta a védelem szerint eltűnt, holott annak meg kellene lennie. A [utca neve] utcai videofelvétel eltűnését is aggályosnak vélte azzal, hogy ráadásul hatósági tanú sem vett részt az eljárási cselekmény alkalmával. Ami a helyszínen

lefoglalt kábítószer-gyanús anyagok súlyát, tömegét illeti, hiányolta az ún. mérési jelentést.

A fellebbezési nyilvános ülésen lényegében ugyanezen tartalommal tartotta fenn fellebbezését, és annak indokolását nem cáfolva azt, hogy a toxikológus és vegyész szakértők által kimért anyagnak a tömege valóban annyi volt, amennyit ott rögzítettek. Ugyanakkor álláspontja szerint továbbra is nyitott az a kérdés, hogy valóban azt a mennyiséget foglalták-e le a [utca neve] utcai lakásban, mint amely mennyiséget a szakértők utóbb hitelesen kimértek.

Ami a helytelen minősítést illeti, a védelmi álláspont szerint megállapított tényekből további tényekre történt helytelen következtetésen alapult. Erre tekintettel a tényállást megalapozatlannak vélte, de a hatályon kívül helyezésre és új eljárásra nem tett indítványt, hanem arra, hogy a másodfokú bíróságnak lehetősége nyílt eltérő következtetések levonására, mely eltérő tényálláshoz és eltérő minősítéshez vezethet. Utalt arra, hogy a nyomozó hatóság, illetve az akciócsoport tagjainak tárgyalási kihallgatásakor olyan légkör alakult ki, amely a másodfokú bíróság előtt értelemszerűen nem reprodukálható, de a védelmi álláspont szerint ennek is lehetne jelentősége. A rendőri jelentést most már nagyon aggályosnak vélte, a lefoglalt anyag mennyiségét is ide értve.

Kizárólag a büntetés és a mellékbüntetés enyhítését célzó védelmi fellebbezés az alapos, egyebekben a fellebbezés alaptalan.

Az első fokú ítéleti tényállás részben megalapozatlan (hiányos), mert nem tartalmazza kimerítően az I. rendű vádlott személyi körülményeit és a lefoglalt a [szám] darab tablettá esetében a hatóanyag-tartalom az indokolásban van feltüntetve, holott az a tényállásba tartozik [Be. 351. § (2) bekezdés b) pont 2.fordulata].

A részleges megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával, az iratok egybehangzó tartalma alapján, és indokolásból tényállásba történt átemeléssel küszöbölte ki, a következők szerint kiegészítve a tényállást:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott a főállása mellett tíz személy ún. személyi edzője is, napi 1.500 - 2.000.- Ft jövedelme származik ebből (első fokú 13. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal).

Mellőzi a másodfokú bíróság, hogy az eljárás során a vádlottól kábítószer-kereskedelemből származó forintot és valutát foglaltak le.

Az első fokú ítélet 1. pontjában írtak szerint [családnév utónév] lefoglalt kokain hatóanyag-tartalma [szám] grammra becsülhető, a [szám] darab, [szám] gramm nettó össztömegű tablettában talált 2C-B tartalmú kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma [szám] gramm volt (nyomozati irat 633.sz. alatti vegyész-szakértői vélemény).

Az első fokú ítélet 5. oldal felülről számított 3. bekezdésében rögzített, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott [utca neve] utcai tartózkodási helyén lefoglalt [szám]+[szám] g-nak írt mennyiség helyesen [szám] „ ±” [szám] g. Ennek az I. rendű vádlott javára történő elbírálás szempontjából van jelentősége, az [szám] gramm tehát a törzsmennyiségből leszámítva veendő figyelembe.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a nagy terjedelemben és kellő mélységben lefolytatott bizonyítás

eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg, amely a most eszközölt kiegészítésekkel és helyesbítéssel vált mindenben irányadóvá a felülbírálat során.

Ami a védő fellebbezési indokolásában előadott, és a nyomozati munka hiányosságait soroló észrevételeit illeti, a másodfokú bíróság álláspontja az, hogy - a Be. 78. § (4) bekezdésében írt eseteket ide nem értve - a perbíróságoknak nincs lehetőségük azok mikénti értékelésére, és az ott vétett esetleges eljárási szabálytalanságok a bírói szakban nem orvosolhatók.

Ami a védelem által felvetett első fokú indokolási hiányosságokat illeti, a másodfokú bíróság azzal sem értett egyet. Az elsőfokú bíróság olyan széles terjedelmű bizonyítást vett fel, hogy még az egyébként bizonyító közokiratba foglalt rendőri jelentést készítő, illetve eljárási cselekményt foganatosító rendőröket is kihallgatta, mintegy közokirattal szembeni, megengedett bizonyítás lefolytatásával.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a lehetséges és szükséges mértékig feltárt tényállást kimerítően megindokolta az elsőfokú bíróság. Megfelelő, iratszerű indokokkal adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, melyeket miért nem. A logika szabályainak is megfelelő perrendszerű bizonyítás indokait tehát a másodfokú álláspont szerint az elsőfokú bíróság kimerítően teljesítette.

Rámutat az ítéletábra, hogy az indokolási kötelezettség megszegése csak akkor eredményez feltétlen hatályon kívül helyezést egyébként is, ha a megtámadott határozat indokolása tény vagy jogkérdés tekintetében oly mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, a bíróság mire alapozta a döntését (EBH2010.2210.).

A jelen ügyben erről azonban szó sincs. Az elsőfokú bíróság valamennyi, a büntetőjogi főkérdések eldöntése szempontjából releváns tény tekintetében kellő indokolást adott. Abban a másodfokú bíróság perrendszerűsége is kiható hibát nem észlelt.

Ebből következik, hogy a ténybeli következtetési tevékenység is indokolást nyert, az elsőfokú bíróság ugyanis megalapozottan foglalt állást abban, hogy a megállapított tényekből további tényekre miért és miként következtetett. Az alapul vehető tények szerint a [utca neve] utcai lakás szabályos kábítószer-raktárként működött, a védelem által felvetett [nemzet neve] állampolgárságú személyre vonatkozó bizonyítás pedig nem vezetett mentő jellegű eredményre, és annak további forszírozásától sem volt várható eredmény.

A nemzeti SIRENE iroda (NEBEK) megkeresése sem vezetett eredményre, az EU tagállami, illetve a nemzetközi bűnügyi együttműködés szakszervei sem tudtak érdemleges információkkal szolgálni.

Az elsőfokú bíróság ki is zárt minden egyéb szóba jöhető lehetőséget, ami megalapozta volna, hogy a lakás és a benne lefoglalt kábítószer nem I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott rendelkezése alá tartoznak. Ezt az álláspontot tehát az elsőfokú bíróság helytállóan indokolta meg, a másodfokú bíróság nem tapasztalt abban kivétnivalót.

Ebből következik, hogy a megállapított tényekből helyesen vonta le azt a következtetést az elsőfokú bíróság, hogy az I. rendű vádlott valójában nem a bizonyított, tettenérés folytán feltárt egyszeri kábítószer-átadás vagy forgalomba hozatal elkövetési magatartását merítette ki, hanem valójában kábítószer-kereskedelemmel foglalkozott.

Éppen a védelem által is hivatkozott 1/2007. BJE mutat rá arra, hogy a kábítószer-kereskedelemnek

a kereskedéssel való elkövetéséhez nem szükséges több adásvétel tényszerű bizonyítása. A lefoglalt kábítószeres eltérő fajtáiból és mennyiségéből eredően helytálló minden esetben az a megállapítás, hogy kereskedés lefolytatásához szükséges készletezésről van szó, és ezért a kereskedésnek nem kísérlete, illetve nem kábítószer átadása vagy forgalomba hozatala, hanem befejezett kereskedés állapítandó meg.

Ismeretes a perbírók előtt a terhelteknek az a védekezése, hogy a lakásukon felhalmozott, eltérő fajtájú kábítószereseket voltaképpen kizárólag saját fogyasztásra készletezik. Az ítélkezési gyakorlat azonban szilárd abban, hogy a jelentős mennyiséget képező, azonos hatóanyagra átszámított kábítószeres tartása egyértelműen kereskedésre utal abban az esetben is, ha a "vásárló" konkrét személye nem állapítható meg. A jelen esetben azonban egy ilyen konkrét személyt tettenéréssel elfogott az akciócsoporthoz, a többi feltételre nézve pedig irányadóak a már kifejtettek.

Ennélfogva a vezető védőnek a kereskedés megállapításának mellőzésére és ehelyett kábítószer-átadásra, legfeljebb annak forgalomba hozatalára vonatkozó érvelése nem foghatott helyt.

Megjegyzni a másodfokú bíróság, hogy ezek az elkövetési magatartások mind felsorolást nyertek az alapeset diszpozíciójában, tehát kizárólag a precíz minősítés szempontjából van jelentősége, hogy melyiket állapítja meg az ítélőbíróság.

A jelen esetben azonban a kifejtettek alapján a kereskedéssel való elkövetés aggálytalanul megállapítható volt.

A megalapozott tényállásból tehát az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I. rendű vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is törvényes, ám az állandósult bírói gyakorlat értelmében az elkövetési magatartás fordulati megjelölése elmaradt, az pótlásra szorult.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti, az elsőfokú bíróság azokat helyesen vette számba, és majdnem arányosan is értékelte.

Az ítélőtábla azonban hivatalból észlelte, hogy közel azonos tényállás mellett ugyanezen bíróság másik tanácsa, lényegében ugyanilyen bűnösségi körülmények mellett, lényegesen enyhébb büntetést szabott ki, ezért az ügyekben tapasztalható büntetési aránytalanság figyelembe vétele volt indokolt.

Az első-büntényes, 44. életévét betöltött, eddig kifogástalan életvezetésű I. rendű vádlott esetében a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti ún. középérték kétségtelenül 12 év 6 hónap.

Az elsőfokú bíróság ennél enyhébb tartamú büntetést szabott ki.

Az időmúlás azonban jelentős mértékű volt és abban az I. rendű vádlott felróhatósága nem volt tapasztalható.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának nem vitatott, irányadó álláspontja az ilyen mértékű időmúlás esetére az, hogy a büntetés/mellékbüntetés mértékének kellően enyhébbre való arányosításával kell az aránytalanul súlyos büntetési terhet kiegyensúlyozni (l.:16. számú Emberi Jogi Kézikönyv a polgári és büntetőeljárások tartamáról, a 44. oldaltól; forrás: [www.echr.coe.int/LibraryDocs/.../DG2-EN-HRFILES-16\(2007\).pdf](http://www.echr.coe.int/LibraryDocs/.../DG2-EN-HRFILES-16(2007).pdf)).

Az ítélőtábla álláspontja szerint, az enyhítő és a súlyosító körülmények figyelembe vételével a büntetés lényeges enyhítése indokolt. Ez a mérték szolgálja kellően a büntetés céljait.

Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, az elbírált bűncselekményt alapesetének fordulata megjelölésével minősítette, pótolva a hiányt.

A szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát a kifejtettek miatt egyezően nyolc évre enyhítette; a közügyektől eltiltás mellékbüntetés is ebben a mértékben áll arányban az I. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmény jellegével, tárgyi súlyával és társadalomra veszélyességével.

A törvény kötelező rendelkezése ellenére az elsőfokú bíróság elmulasztotta az I. rendű vádlottal szemben vagyonek Kobzás alkalmazását annak ellenére, hogy az irányadó tényállás szerint [tanú 1] az átadott kábítószerért 35.000.- forintot kapott, ami bűnös jövedelem. Ezért a másodfokú bíróság pótolta ezt a hiányosságot, és az ügyész indítványára, de hivatalból is erre az összegre a Btk. 74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonek Kobzást rendelt el.

A vagyonek Kobzás és a bűnügyi költség biztosítására a Be. 157. § (1) bekezdése alapján az I. rendű vádlottól lefoglalt és neki kiadni rendelt pénzüsszezből e két jogcímen öt terhelő vagyoni joghátrány biztosítására a megfelelő értékű devizát visszatartotta.

Észlelte az ítéletőábla, hogy egyes bűnjelekről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, ezért a nyomozati anyag 1253/3-4-5. szám alatti mosópor és mosogató-tabletta, valamint öblítőszerék, mint szokványos háztartási áruk lefoglalását megszüntette, és azokat a Be. 155. § (2) és (5) bekezdése alapján I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak kiadni rendelte.

Az elsőfokú bíróság - nyilvánvaló elírás folytán - a helyesen 2016. január 27. napján megtartott tárgyalást 2016. január 29. napján megtartottnak írta; a jegyzőkönyvből megállapítható volt a dátum, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének fejrészében rögzített dátum helyett az ítéletőábla a helyes dátumot állapította meg.

Egyebekben a másodfokú bíróság - mivel a kifejtettek értelmében az enyhítésen túli védelmi fellebbezési indítványok nem vezettek eredményre - az első fokú ítéletnek I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó részét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az irányadó bírói gyakorlattól eltérve a törvényszék nem jelölte meg a szabadságvesztésbe való beszámítás kezdő és záró dátumát, ezért a másodfokú bíróság ezt jelezte és a szabadságvesztésről kiállított értesítő már a teljes körű adatokat tartalmazza.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. §-a zárja ki.

Szeged, 2017. január 31.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Katona Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Nikula Valéria s. k.
bíró

A Fővárosi Ítéletőábla 12.Bf.333/2016/13. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 15.B.1144/2015/45. számú ítéletének I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó része, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2017. január 31.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke